

דמארף, דלית פקודין מאלין דילך, דלא יתעטר ביה קדשא ברין הוא ושכינתיה עילא ותתא, בכתר עלאה, בכל מדה ומדה.

פתח ואמר, תנאין ואמוראין, דכד הנה קרי לבלהו, לרבי שמעון בכלל עמהון בכל זמנא, אמר לון, אנא משבחנא לכו, כפום נדיבות דלכון, דאתון בני נדיבים אברהם יצחק ויעקב. לית מאן דזכיל לשבחא לכון, אלא מרי עלמא, דאפילו אורייתא כלה עד אין סוף, בכו היא תליא. פגוונא דאתמר באורייתא, (איוב יא) ארפה מארץ מדה ורחבה מני ים, הכי שבח דילכו. אבל יתקיים בכו, מה דאתקיים בי, דחדינא ביקרא דאהרן אחי, כמה דאוקמוהו, הלב ששמח בגדלת אחיו, ילבש אורים ותמים.

ותנאין ואמוראין, כל מוספין דשבתות וימים טובים, כל מוסף דאמרינן ביה פתר, מהכא אשתמודעין. וכל צלותין דישראל, ריחא דלהון, פריחא (שיר השירים ג) דמור ולבונה וכל אבקת רוכל, בשאר יומין. אבל בשבתות וימים טובים, חשיב עליה מפל מיני בשמים.

בגין דביומין טבין, סלקין מפל אבקת רוכל, דאתמר ביה, (בראשית לב) ויאבק איש עמו. דצלותא דאיהי פגימה, אתאבק עמה סמאל, לאגחא עמה בההוא פגימו דעבירה, בההוא אבק דדא ודא סליק עד שמא.

אבק דיעקב, לאולפא זכותא על צלותא, בכמה משריין דחובין (ר"א רובון) דאינון (ס"א תל"ז) חבילין ומשריין דמתפשין עמיה, לאולפא זכו עליה. ואבק דרגא דסמאל, סליק בכמה משריין דחובין, לאולפא חובין עליה, ודא צלותא דערבית, דאקרי סלם דיעקב, דבה (בראשית כח) והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. אלין דסלקין

נביא, ולא צדיק, ולא מלך. אתה הוא בדמותו של הקדוש ברוך הוא, בן בדמות אביו, כמו ישראל שנאמר בהם (דברים יד) בני אתם לה' אלהיכם. השלם מצוות של אדונך, שאין מצוות מאלו שלך שלא יתעטר בו הקדוש ברוך הוא ושכינתו מעלה ומטה בכתר עליון בכל מדה ומדה.

פתח ואמר, תנאים ואמוראים, שכאשר היה קורא לכלם, לרבי שמעון בכלל עמהם בכל זמן, אמר להם, אני משבח לכם כפי נדיבות שלכם, שאתם בני נדיבים אברהם יצחק ויעקב. אין מי שיכול לשבח לכם אלא אדון העולם, שאפלו התורה כלה עד אין סוף בכם היא תלויה, כמו מה שנאמר בתורה, (איוב יא) ארפה מארץ מדה ורחבה מני ים. כף השבח שלכם. אבל יתקיים בכם מה שהתקיים בי, ששמחתי בכבודו של אהרן אחי, כמו שבארוהו, הלב ששמח בגדלת אחיו, ילבש אורים ותמים.

ותנאים ואמוראים, כל מוספים של שבתות וימים טובים, כל מוסף שאומרים בו פתר - מכאן נודעים. וכל תפלות של ישראל, ריחן פריח של (שיר השירים א) מור ולבונה וכל אבקת רוכל, בשאר ימים. אבל בשבתות וימים טובים חשוב עליו מיני בשמים. משום שבמים טובים עולים מפל אבקת רוכל, שנאמר בו (בראשית לב) ויאבק איש עמו. שתפלה שהיא פגימה, נאבק עמה סמאל, להלחם עמה באותו פגם של עברה שבאותו אבק, שזה וזה עולה עד השמים.

אבק של יעקב, ללמד זכות על התפלה בכמה מחנות של חובות (זכיות) שהם (תפלות) קבוצות ומחנות, שמתאספים עמו ללמד זכות עליה. והאבק במדרגה של סמאל עולה בכמה מחנות

חובין, ונחתי זכרון תחותיהו, ואלין סלקין זכרון, ונחתיין חובין תחותיהו. ומשפילין לון בכמה קרבין.

דאינון מארי תריסין, במלחמתה של תורה, עד דישתמע קרבא לטורין רברבין, דאינון אברהם יצחק ויעקב, הדא הוא דכתיב, (מיכה ו) שמעו הרים את ריב יי. ריב דצלותא. ריב דאורייתא. והאי קרבא דצלותא דערבית, עד עלות השחר. דרבן גמליאל אוקמה, עד עלות השחר. דתפלת ערבית זמנה כל הלילה, אלא דחכמים עבדו גדר עד חצות.

ובגין דא ויאבק איש עמו עד עלות השחר, מאן שחר. צלותא דערבית. דשיעורה עד בקר דאברהם, דאיהי ארבע שעות (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. פריש שעתיא קדמאה, בסוף השחר, (דאיהו) נצח יעקב, דתמן (תהלים כב) למנצח על אילת השחר, לנטלא נוקמא מסמאל, דנגע בירך שמאלא דיעקב, דאיהו הוד, דביה אתמר (איכה א) נתנני שממה כל היום דזה, הוד, מסטרא דהוד, אלף חמישאה, אשתארת בי מקדשא תרבה ויבשה.

אמר רבי שמעון, דא הוד דילך רעיא מהימנא, דביה אנת חרב, מנבואה דילך משמאלא, ובגין דאנת (ישעיה סג) מוליך לימין משה, דאיהו נצח, רישא דשחרין, (משלי ה) אילת אהבים, פתח דוד למנצח על אילת השחר, דביה ייתי מארי נצחון קרבייא. ובגין דנצח והוד תרין שחרין, אוקמוה במתניתין מאימתי קורין את שמע בשחרין, ולא אמר בשחר. אלא בשחרין תרין.

ותרין משיחין יתערוזן לגביהו, משיח בן דוד, לקבל נצח, ואתקשר בבקר דאברהם, הדא הוא דכתיב, (תהלים טז) נעמות בימינך נצח. הוד בגבורה,

השחר, ונאמר (משלי ה) אילת אהבים, לכן פתח דוד ואמר למנצח על אילת השחר, שבו יבא בעל נוצח הקרב. ומשום שנצח והוד הם שני מיני שחר, בארו במשנה מאימתי קורין את שמע בשחרין, ולא אמר בשחר, אלא בשחרין - לשון רבים, שנים.

ושני משיחים יתעוררו לגביהם - משיח בן דוד כנגד הנצח, ונקשר בבקר של אברהם, זהו שכתוב (תהלים טז) נעמות בימינך נצח. הוד קשור בגבורה, שבו משיח בן אפרים אחוז. אתה

של חובות ללמד חובות עליה, וזו תפלת ערבית שנקראת סלם יעקב, שבה (בראשית כח) והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. אלו שמעלים חובות ומורידים זכיות תחתיהם, ואלו מעלים זכיות, ויורדים חובות תחתיהן, ומשפילים להם בכמה קרבות. שהם בעלי מגנים במלחמתה של תורה, עד שנשמעת המלחמה להרים הגבוהים, שהם אברהם יצחק ויעקב. זהו שכתוב (מיכה ו) שמעו הרים את ריב ה'. ריב התפלה, וריב התורה. וזה הקרב של תפלת ערבית שנמשך עד עלות השחר. שרבן גמליאל העמיד אותה עד עלות השחר, שתפלת ערבית זמנה כל הלילה, אלא שחכמים עשו גדר עד חצות.

ומשום זה נאמר ויאבק איש עמו עד עלות השחר. מהו השחר? תפלת ערבית, ששעורה עד בקר של אברהם, שהוא ארבע שעות.

(בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. בתחלת שעה ראשונה בסוף השחר, (שחוא) נצח יעקב, ששם (תהלים כב) למנצח על אילת השחר, לקחת נקמה מסמאל, שנגע בירך שמאל של יעקב, שהוא הוד, שבו נאמר (איכה א) נתנני שממה כל היום דזה, הוד, מצד ההוד, אלף חמשי, נשאר בית המקדש חרב ויבש.

אמר רבי שמעון, זה הוד שלך, רועה נאמן, שבו אתה חרב מנבואתך משמאל, ומשום שאתה (ישעיה סג) מוליך לימין משה, שהוא נצח, ראש של השחר, ונאמר (משלי ה) אילת אהבים, לכן פתח דוד ואמר למנצח על אילת השחר, שבו יבא בעל נוצח הקרב. ומשום שנצח והוד הם שני מיני שחר, בארו במשנה מאימתי קורין את שמע בשחרין, ולא אמר בשחר, אלא בשחרין - לשון רבים, שנים.

ושני משיחים יתעוררו לגביהם - משיח בן דוד כנגד הנצח, ונקשר בבקר של אברהם, זהו שכתוב (תהלים טז) נעמות בימינך נצח. הוד קשור בגבורה, שבו משיח בן אפרים אחוז. אתה

דביה משיח בן אפרים אהיד. אנת באמצעיתא, דדרגא דילך תפארת, דאתקשר בך עמודא דאמצעיתא. ויסוד חי עלמין בדרגא דילך. וחקמה בימין, הרוצה להחכים ידרים. ובינה לשמאלא, הרוצה להעשיר יצפין.

איחי הקשת גבה, והאי איהו לבושא דשכינתא. לבושא דצדיק, דאתקרי ברית הקשת. ואיהו אות שבת, ואות יום טוב, ואות תפלין, ואות ברית מילה. ואמר קדשא בריך הוא, מאן דלאו איהו רשים בהאי אות, לא יעול במראה דא, בחדר דא. והאי איהו מטה, דעמודא דאמצעיתא מטה ביה כלפי חסד לצדיקים גמורים, למיהב לון זכוון, בשמנה עשר ברכאן דצלותא. ומטה כלפי חובה לרשיעייא, למידן לון בגבורה לדינא, כפום עובדיהון. ובעמודא דאמצעיתא מאריך על בינונים. והאי איהו ש'.

תלת גוונין דקשת, אות ברית הקשת, בת יחידה, שבת מלקתא. ואית לה שית דרגין, תחות שולטנותא, דאינון ששת ימי המעשה, דכלילן במטטרון. דעליהו אתמר, (שמות כג) ששת ימים תעשה מעשיך. אכל בת יחידה, שבת ליהוה, העושה בה מלאכה יומת.

יהוה אתקרי באות ה'. ומסטר א דא, יה"ו לימינא. דאיהו ה' שלימו דיליה. והכי לכל סטרא בשית סטרין, יהו, הוי, ויה, יוה, היו, והי. אינון שמנה עשר אתוון, דכלילן בצדיק חי עלמין. ואיהי רביעית ההין בכל סטרא. ואיהי ה"א, מסטרא דשמא מפרש, יו"ד ה"א וא"ו. יו"ד בחסד, ה"א בגבורה, וא"ו בתפארת. כד שלטא האי ט"ל, אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אחת. ואתקריאו אבות מלאכות, על שם דאינון לקבל אבהן, דשליט עליהו ט"ל, דאיהו ארבעים חסר אחת.

באמצע, שמדרגה שלך תפארת, שנקשר בך העמוד האמצעי. ויסוד חי העולמים במדרגה שלך. וחקמה בימין, כנאמר הרוצה להחכים - ידרים. ובינה לשמאל, הרוצה להעשיר - יצפין.

היא הקשת אצלה, וזהו לבוש השכינה, לבוש הצדיק, שנקרא ברית הקשת. והיא אות שבת, ואות יום טוב, ואות תפלין, ואות ברית מילה. ואמר הקדוש ברוך הוא, מי שאינו רשום באות זו, לא יכנס במראה זו בחדר זה. וזהו מטה, שהעמוד האמצעי מטה בו כלפי חסד לצדיקים גמורים לתת להם זכיות בשמונה עשרה ברכות התפלה. ומטה כלפי חובה לרשיעים, לדון אותם בגבורה לדין כפי מעשיהם. ובעמוד האמצעי מאריך על הבינוניים. וזהו אות ש'.

שרשה גוני הקשת - אות ברית הקשת, בת יחידה, שבת המלכה. ויש לה שש מדרגות תחת שלטונה, שהם ששת ימי המעשה שכלולים במטטרון, ועליהם נאמר, (שמות כג) ששת ימים תעשה מעשיך. אכל בת יחידה היא שבת לה', העושה בה מלאכה יומת.

יהוה נקרא בצרוף אות ה' אחרונה, ומצד זה יה"ו לימין, שהיא ה' שלמות שלו. וכך לכל צד משה צדדים: יהו, הוי, ויה, יוה, היו, והי. שהם שמונה עשרה אותיות שכלולות בצדיק חי העולמים. והיא רביעית ההין בכל צד.

והיא אות ה"א, מצד של שם המפרש, יו"ד ה"א וא"ו. יו"ד בחסד, ה"א בגבורה, וא"ו בתפארת. כששולט הט"ל הזה, אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אחת. ונקראות אבות מלאכות, על שם שהם כנגד אבות ששולט עליהם ט"ל, שהוא ארבעים חסר אחת.

וּבְאֵלֶיךָ אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חֶסֶד, לָקַח עֲשָׂרָה מְלָקִיּוֹת
לְאָדָם. וְעֲשָׂרָה לְחַוָּה. וְעֲשָׂרָה לְנֹחַשׁ. וְתִשְׁעָה
לְאַרְעָא. וּבְגִין דְּט"ל שְׁלֹטָא בְּשַׁבַּת דְּאִיהוּ ה', אֵין לוֹקִין
בְּשַׁבַּת. וְהָאֵי ט"ל לָאוּ אִיהוּ כְּט"ל דְּחֹל, מְסֻטְרָא דְעָבַד
מְסֻטְרוֹן. וְאַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חֶסֶד אַחַת, הֵם הַזּוֹרְע
וְהַחֹרֵשׁ וְכוּ'.

סְבָא סְבָא, שְׂכִינְתָא אַתְקְרִי אַר"ץ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה טו) וְהָאָרֶץ הִדְּם רַגְלֵי.
מְסֻטְרָא דְחֶסֶד אַתְקְרִיאת מִזֵּם. וּמְסֻטְרָא דְגְבוּרָה
אַתְקְרִיאת אֲשׁ. וּמְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אֲוִיר.
וְאִיהִי אַרְץ, קַרְקַע לְכֻלָּהּ.

וּבְגִין דְּנִשְׁמַתָּא יִתְרִיה אַתְפְּשָׁטָא בְּשְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי שַׁבַּת
מְלֻכְתָּא, דְּאַתְמַר בָּהּ (תהלים ק) וּמְלֻכּוֹתָיו בְּכָל מְשָׁלָה,
מִשָּׁם אִיהִי מְלֻכּוֹת, דְּשִׁלְטָנוּתָהּ עַל אַרְעָא, וְעַל אֵילָנִין
וְזָרְעִין. (וטורין ואבניו) וּבְגִין דְּאֵילָנָא דְחַיִּי, דְּהִיא נִשְׁמַתָּא
יִתְרִיה דְּבְשַׁבַּת, בָּהּ תּוֹלְדִין דִּילָהּ, אִית גְּיִיחָא לְאַרְעָא,
דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא.

וּבְגִין דְּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אַתְפְּשָׁטָת בְּאַרְעָא, דְּאַתְמַר בָּהּ
(במדבר יט) פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם
אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל, אֲסוּר לְחַרוּשׁ בְּשַׁבַּת חֲרִישָׁה
בְּשׂוּר. דְּאַתְמַר (תהלים קכט) עַל גְּבֵי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים. וְשְׂכִינְתָּא
תְּתָאָה אִיהִי פָּרָה אֲדָמָה מְסֻטְרָא דְגְבוּרָה. תְּמִימָה,
מְסֻטְרָא דְחֶסֶד, דְּאִיהוּ דְרָגָא דְאַבְרָהָם, דְּאַתְמַר בֵּיהּ
(בראשית יז) הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תְּמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם,
מְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל,
מְסֻטְרָא דְשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי חִירוֹ דְכֻלָּא, בְּאַתְר דְּאִיהִי
שְׁלֹטָא (במדבר א) וְהָזָר הִקְרַב יוֹמָת, לִית רְשׁוֹ לְסֻטְרָא אַתְרָא
לְשִׁלְטָאָה, לֹא שְׁטָן, וְלֹא מִשְׁחִית, וְלֹא מְלֶאף הַמּוֹת,
דְּאֵינוֹן מְסֻטְרָא דְגִיחָנָם.

וּבְגִין דָּא, בְּיוֹמֵין דְּחֹל, אַמְרִין יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) וְהוּא
הַעֲלִינָה שְׁהִיא חֲרוֹת הַכֹּל, בְּמָקוֹם שְׁהִיא שׁוֹלְטָת, (במדבר א) וְהָזָר הִקְרַב יוֹמָת, אֵין רְשׁוֹת לְצַד
הָאֲחֵר לְשִׁלְטָא, לֹא שְׁטָן, וְלֹא מִשְׁחִית, וְלֹא מְלֶאף הַמּוֹת, שְׁהֵם מְצַד דְּגִיחָנָם.
וּמִשׁוּם זֶה בִּימֵי הַחֹל אֲוִמְרִים יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב

וּבְאֵלֶיךָ אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חֶסֶד
אַחַת, הִכָּה עֲשָׂר מְלָקִיּוֹת לְאָדָם,
וְעֲשָׂר לְחַוָּה, וְעֲשָׂר לְנֹחַשׁ, וְתִשְׁעָה
לְאַרְץ. וּמִשׁוּם שְׁט"ל שׁוֹלְט
בְּשַׁבַּת, שְׁהִיא אוֹת ה', לְכֵן אֵין
לוֹקִין בְּשַׁבַּת. וְזֶה הַט"ל אֵינוֹ כְּמוֹ
הַט"ל שֶׁל יוֹם חַל, מְצַד שֶׁל עָבַד
מְסֻטְרוֹן, שְׁהֵן אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת
חֶסֶד אַחַת: הַזּוֹרְע וְהַחֹרֵשׁ וְכוּ'.

וְהָאֵי ט"ל לָאוּ אִיהוּ כְּט"ל דְּחֹל, מְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אֲוִיר.
וְאִיהִי אַרְץ, קַרְקַע לְכֻלָּהּ.
וּבְגִין דְּנִשְׁמַתָּא יִתְרִיה אַתְפְּשָׁטָא בְּשְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי שַׁבַּת
מְלֻכְתָּא, דְּאַתְמַר בָּהּ (תהלים ק) וּמְלֻכּוֹתָיו בְּכָל מְשָׁלָה,
מִשָּׁם אִיהִי מְלֻכּוֹת, דְּשִׁלְטָנוּתָהּ עַל אַרְעָא, וְעַל אֵילָנִין
וְזָרְעִין. (וטורין ואבניו) וּבְגִין דְּאֵילָנָא דְחַיִּי, דְּהִיא נִשְׁמַתָּא
יִתְרִיה דְּבְשַׁבַּת, בָּהּ תּוֹלְדִין דִּילָהּ, אִית גְּיִיחָא לְאַרְעָא,
דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא.

וּבְגִין דְּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה אַתְפְּשָׁטָת בְּאַרְעָא, דְּאַתְמַר בָּהּ
(במדבר יט) פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם
אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל, אֲסוּר לְחַרוּשׁ בְּשַׁבַּת חֲרִישָׁה
בְּשׂוּר. דְּאַתְמַר (תהלים קכט) עַל גְּבֵי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים. וְשְׂכִינְתָּא
תְּתָאָה אִיהִי פָּרָה אֲדָמָה מְסֻטְרָא דְגְבוּרָה. תְּמִימָה,
מְסֻטְרָא דְחֶסֶד, דְּאִיהוּ דְרָגָא דְאַבְרָהָם, דְּאַתְמַר בֵּיהּ
(בראשית יז) הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תְּמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם,
מְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל,
מְסֻטְרָא דְשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי חִירוֹ דְכֻלָּא, בְּאַתְר דְּאִיהִי
שְׁלֹטָא (במדבר א) וְהָזָר הִקְרַב יוֹמָת, לִית רְשׁוֹ לְסֻטְרָא אַתְרָא
לְשִׁלְטָאָה, לֹא שְׁטָן, וְלֹא מִשְׁחִית, וְלֹא מְלֶאף הַמּוֹת,
דְּאֵינוֹן מְסֻטְרָא דְגִיחָנָם.

וּבְגִין דָּא, בְּיוֹמֵין דְּחֹל, אַמְרִין יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) וְהוּא
הַעֲלִינָה שְׁהִיא חֲרוֹת הַכֹּל, בְּמָקוֹם שְׁהִיא שׁוֹלְטָת, (במדבר א) וְהָזָר הִקְרַב יוֹמָת, אֵין רְשׁוֹת לְצַד
הָאֲחֵר לְשִׁלְטָא, לֹא שְׁטָן, וְלֹא מִשְׁחִית, וְלֹא מְלֶאף הַמּוֹת, שְׁהֵם מְצַד דְּגִיחָנָם.
וּמִשׁוּם זֶה בִּימֵי הַחֹל אֲוִמְרִים יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב